

کنسانتره ۵ (جیره متراکم دام)

و اهمیت آن در وشد دام و تولیدات دامی

میوان :	کنسانتره (جیره متراکم دام) و اهمیت آن در وشد دام و تولیدات دامی
ملخر :	اداره رسانه های آموزشی و مدیریت هماهنگی ترویج کشاورزی، سازمان جهاد کشاورزی خراسان رضوی
تهره و تدوین :	ناظام زعفرانزاده / محمود عصایع
با همکاری :	روحانی ابراهیم / محمدیور
مدیر امور ایمنی و پزشکی :	الهیار عرفانیان هبادی
گرافیک و سلسله آرایی :	سید علی ریحانی شرق
ملکی :	وهدان بزرگی
اعمار ایمنی :	ارائه اسناد، تجزیه و راندیه ورزگانی / فاطمه صابری
چاپ :	
نشرگران :	۳۰۰۰ نسخه
زمان چاپ :	تیر ماه ۱۴۰۰

کد : ۱۰۳۱

بر اساس مصوبه شورای کشاورزی / مدیریت هماهنگی ترویج کشاورزی / سازمان جهاد کشاورزی خراسان رضوی

فهرست

۱	مقدمه
۲	آنالیز ملکهای با توازن‌های نهادی دامها
۳	کنسانتره یا نیازی هنرائی چیست؟
۴	مواد مخلوط موجود در کنسانتره و اهمیت آن در تولید و تأمین سلاختی دام
۵	۱ - پروتئین‌ها
۶	۲ - کربوهیدرات‌ها (نشاسته و قند) یا مواد ابرلی زای
۷	۳ - چربی‌ها
۸	۴ - مواد معکوس
۹	۵ - ویتامین‌ها
۱۰	برهی از مواد سازنده کنسانتره و ارزش نظایر آنها
۱۱	۱ - جو:
۱۲	۲ - سیروس گندم:
۱۳	۳ - کنجد و سوچا:
۱۴	۴ - کنجد و پنبه دارچه:
۱۵	۵ - ماقنون چقچنر قند:
۱۶	۶ - تقاله چقچنر قند:
۱۷	۷ - اوره:
۱۸	هزایان استفاده از کنسانتره در تغذیه دام
۱۹	اهمیت مصرف کنسانتره در افزایش تولید شیر
۲۰	تاثیر مصرف کنسانتره در هیزان رشد گویماله ها
۲۱	اهمیت مصرف کنسانتره در گوشت‌گردان پرورشی
۲۲	نکات مهم در مصرف کنسانتره
۲۳	تنوع کنسانتره
۲۴	هزایان گنسانتره پلت
۲۵	هزایان کنسانتره و کل دوران معرفه نیاز دام

مقدمه

خوب است بدانیم که ۷۵ درصد هزینه یک دامداری صرف تهیه و خرید خوراک دام می شود. به همین دلیل شناخت مواد غذایی و تشخیص نیازهای غذایی دام، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

در مدیریت صحیح یک واحد دامداری (خواه سنتی و یا صنعتی) هزینه‌های تغذیه و نگهداری دام، باید با میزان تولید محصولات آن متناسب باشد. بنابراین ضروری است، اطلاعات، دانش و توان علمی دامداران روستایی، درباره فرهنگ تغذیه مناسب و صحیح، همواره تقویت شود تا با بکارگیری یافته‌های جدید علمی و در نظر گرفتن شرایط اقلیمی و فرهنگی مناطق روستایی (در امر تغذیه دام)، به افزایش تولیدات و حفظ سلامتی دام دست یابند.

آشنایی مختصر با نیازهای غذایی دام‌ها

اصولاً استفاده از یک نوع ماده غذایی به تنها بی نعم تواند تمام احتیاجات دام را بر طرف کند، چون از طرفی حجم شکمی و دستگاه گوارش حیوان محدود است و از طرف دیگر بدن حیوان به مجموعه‌ای از مواد غذایی احتیاج دارد. این مجموعه را «جیره غذایی» می‌نامند.

«جیره غذایی» باید بر اساس:

«احتیاجات نگهداری، رشد و تولید حیوان

و با توجه به نوع مواد غذایی و جنبه‌های مالی آن تهیه و تنظیم گردد.

باید توجه داشت که برخی از مواد غذایی برای دسته‌ای از دام‌ها می‌تواند غذایی کامل باشد، در صورتی که برای گروه دیگر این طور نیست. مثلاً شیر برای گوساله شیرخوار غذای کاملی است، ولی از یک سن معین به بعد، این غذا به تنها بی نعم تواند تمام احتیاجات حیوان را تأمین کند.

لایه‌های
غذایی
دام

در نظر داشته باشد که «تولید یک لیتر شیر با استفاده از علوفه، گران تر از تولید یک لیتر شیر با استفاده از کنسانتره» می باشد، چون مواد مغذی موجود در علوفه کمتر از کنسانتره است. ضمن آنکه متأسفانه کیفیت علوفه تولیدی نیز، در گذشته مایل به کاهش بوده است. تولید شیر به عوامل مختلفی بستگی دارد که مدیریت تغذیه یکی از این عوامل است.

علوفه خشی به خصوص آن دسته که دارای فیبر^(۱) بیشتر هستند، به دلیل قابلیت هضم کمتر، مدت زمان بیشتری در شکم به مانده و با تأثیر منفی، مقدار تولید شیر و گوشت را کاهش می دهند.

البته بهتر است برای تأمین سلامتی دام و داشتن تولیداتی با کیفیت مناسب از علوفه خشی هم در جیره روزانه دام استفاده گردد، و لازم به ذکر است که در «کنسانتره» نسبت به «علوفه خشی» قابلیت هضم بیشتری دارد. در جایی که مقدار علوفه خشی کم و کیفیت آن مایل است، برای تولید بیشتر و داشتن دام های سالم تر، مصرف کنسانتره دامی امری ضروری است.

۱- فیبر با الاف آذیت از مواد کم هضم و با غیر قابل هضم را منع می کند.

کنسانتره یا غذای متراکم چیست؟

همانطور که اشاره شد ، دام برای تولید زیاد ، به مجموعه ای از مواد غذایی نیاز دارد که البته همه آنها ، بطور کامل در هیچ علوفه ای یافت نمی شود . بنابراین ، باید خوراک فشرده شده جدیدی را که اصطلاحاً کنسانتره نامیده می شود تولید کرد تا حداقل نیاز و احتیاجات نگهداری و تولید را در دام تأمین نماید . چنانچه تعدادی از مواد ، با ترکیب و مقدار مشخصی ، پس از آسیاب و فرآوری با هم مخلوط شوند ، به آن «کنسانتره» می گویند .

کنسانتره یا «غذای متراکم» قادر است همه عناصر و مواد مغذی بدن دام را به اندازه کافی (نه کمتر و نه بیشتر) تأمین کند .

در گذشته ، خوراک اصلی دام ها علوفه بوده که البته میزان تولیدات آنها هم پایین بوده است . اما امروزه با فعالیت های اصلاح نزدی صورت گرفته روی دام ها (نقیح مصنوعی) که حتی در رستاهای کشور مانیز این اتفاق افتاده است ، دام ها از لحاظ ژنتیکی ظرفیت تولید بالایی پیدا کرده اند و در نتیجه نیاز غذایی آنها برای تولید بیشتر ، افزایش یافته است .

کسانتره، خوراکی مترکم و سرشار از انرژی، پروتئین، مواد معدنی، ویتامین‌ها و ... است.

مواد اولیه‌ای که برای تهیه کسانتره استفاده می‌شود، بایستی دارای کیفیت مرغوب باشد، از جمله این مواد اولیه می‌توان به: جو، ذرت، سبوس گندم، کنجاله سویا، کنجاله تخم پنبه، کنجاله آفتابگردان، نفاله چغندر قند، ملاس، مکمل کلسیم و فسفر، نسک، اوره، میکس (مکمل‌های ویتامینی) و ... اشاره کرد.

در مقایسه با علوفه خشک،
کسانتره از قابلیت هضم زیادی برخوردار است.

مواد مغذی موجود در گنساتره

و اهمیت آن در تولید و تامین سلامتی دام

۱ - بروتین ها : پروتئین ها ماده اصلی ساخته های بدن دام بوده و کمبود آنها اختلال در سلامت، کاهش تولید، رشد و تولید مثل دام را به همراه دارد. کنجاله دانه های روغنی مثل کنجاله تخم بنه، کنجاله سوریا و ... دارای بروتین زیاد می باشند.

۲ - کربوهیدرات ها (نشاسته و قند) یا مواد انرژی زا : موادی هستند که انرژی مورد نیاز دام را تأمین کرده و این انرژی صرف تأمین فعالیت های حیاتی مختلف بدن دام می شود. مثلاً دام برای حرکت، خوردن و سایر فعالیت های روزانه، به انرژی نیاز دارد. موادی مثل خلات، ملاس و تفاله چغندر قند دارای انرژی زیاد هستند.

۳ - چربی ها : کلیه مواد غذایی، دارای مقداری چربی هستند. چربی نیز در تأمین انرژی بدن دام نقش حیاتی دارد. بعضی از ویتامین ها نیز توسط چربی ها به بدن دام منتقل می شوند، مثل ویتامین (A,D,E,K).

کنجاله سوریا

کنجاله تخم بنه

ملاس چغندر قند

تفاله چغندر قند

۴- مواد معدنی: این مواد نقش مهمی در تغذیه دام دارند. مواد معدنی در ساختمان اسکلت بدن دام و در ترکیب تولیدات دام مانند شیر، گوشت و ... بکار می روند. مهمترین عناصر مورد نیاز دام شامل: کلسیم، فسفر، پتاسیم، منزیم، سدیم، کلر و آهن است. کمبود هر یک از آنها موجب کاهش رشد، تولید و بازوری دام می شود.

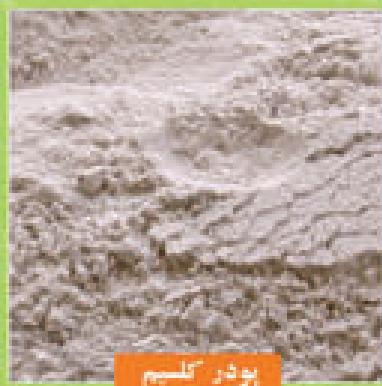
بطور مثال، کلسیم حدود ۱/۲ درصد وزن گاو را تشکیل می دهد که برای تشکیل اسکلت و دندان ها، تولید شیر، انتقال جریان عصبی، انقباضات ماهیچه ای، کنترل آهنجک ضربان قلب، انعقاد خون و ... ضروری است. کمبود کلسیم باعث تب شیر می شود.

دانه غلات، میزان کلسیم کمی دارند به همین دلیل در کنسانتره از کربنات کلسیم (سنگ آهک) استفاده می شود.

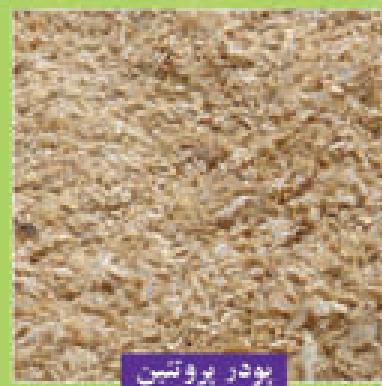
فسفر هم جزوی از اسیدهای نوکلئیک (هسته سلول های دام)، بروتین ها و فسفولیپیدها (چربی های دام) می باشد. فسفر در فعالیت هایی که نیاز به صرف انرژی دارد مانند مواد خوراکی، بلع، بازده غذایی و تعادل PH خون (اسیدیته) و ... تأثیر دارد. کمبود فسفر باعث کاهش بارداری، آبستنی، گندله خواری و ... می شود.

نمایی از بروتین و بودر کلسیم

بودر کلسیم

بروتین

۵- ویتامین ها: موادی هستند که واکنش های شیمیایی درون بدن را سرعت می بخشدند و به مقدار بسیار کمی، مورد نیاز دام هستند ولی به همین مقدار باید حتماً به بدن دام برسند. کمبود بعضی ویتامین ها باعث عوارضی مانند کوری، عدم باروری، سقط جنین و کاهش رشد می شوند. ویتامین های مورد نیاز عبارتند از: A,D,E بقیه ویتامین ها در تغذیه دام از اهمیت کمتری برخوردارند.

کمبود برخی مواد مثل ویتامین ها و مواد معدنی

در جیره غذایی دام،

باعث کاهش رشد، عدم باروری، سقط جنین

و کوری دام می شوند.

برخی از مواد سازنده کنسانتره و ارزش غذایی آنها

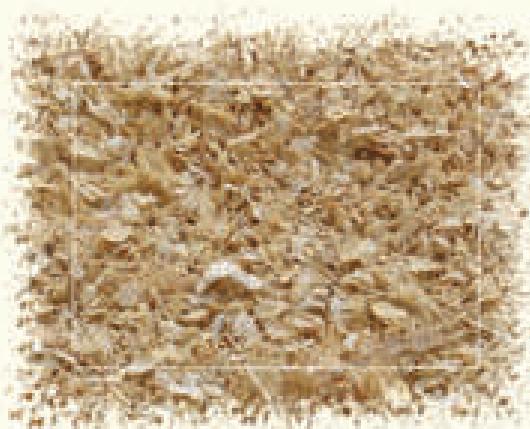
۱- جو: پس از گندم متداول ترین غله بخصوص در مناطق معتدل و سرد محسوب می شود. پروتئین آن در حدود ۱۰-۱۲ درصد و فیبر آن (مواد کم هضم) حدود ۵/۴ درصد می باشد. جو از نظر ویتامین A,D فقری بوده و از اقلام مهم تشکیل دهنده کنسانتره می باشد.

جو از نظر ویتامین (A,D) فقری بوده و از اقلام مهم تشکیل دهنده کنسانتره می باشد.

۲- سبوس گندم: سبوس گندم بسته به نوع گندم حاوی ۱۷/۵-۱۲ درصد پروتئین خام، ۴/۶ درصد چربی و «حدود ۱۰-۱۲ درصد فیبر خام» می باشد. میزان پروتئین موجود در سبوس بیشتر از ذرت و آرد گندم است ولی نسبت به دانه های روغنی (به خصوص سویا) از پروتئین کمتری برخوردار است. سبوس، از دیگر مواد، فسفر بیشتری دارد (در حدود ۱/۲۹ درصد، البته فسفر قابل جذب آن ۰/۱۵ درصد است) ولی از لحاظ کلیم، فقری می باشد (حدود ۰/۱۴ درصد کلیم).

میزان پروتئین سبوس بیشتر از ذرت و آرد گندم است ولی نسبت به دانه های روغنی (به خصوص سویا) از پروتئین کمتری برخوردار است.

۳ - کنجاله سویا: در بین منابع گیاهی، از نظر پروتئین و ارزش غذایی دارای مقام اول است. بسته به اینکه با چه روشی روغن کشی شده باشد، دارای ۴۱-۴۶ درصد پروتئین خام و حدود ۲-۲/۵ درصد چربی می‌باشد.

همچنین کنجاله سویا دارای ۰/۲۹ درصد کلریم و ۰/۶۶ درصد فسفر است. کنجاله سویا برای گاوهای شیری بسیار مطبوع است و استفاده مناسب از آن در کنسانتره، باعث افزایش شیر و چربی و پروتئین موجود در آن می‌شود.

استفاده مناسب از کنجاله سویا در کنسانتره،
باعث افزایش شیر و چربی و پروتئین موجود
در آن می‌شود.

۴ - کنجاله ببه داله: پنبه دانه استاندارد شده دارای، حداقل ۳۶ درصد و حداقل ۴۳ درصد پروتئین می‌باشد. این نوع کنجاله دارای حدود ۵/۵-۲ درصد چربی، یک درصد فسفر و ۰/۰ درصد کلریم می‌باشد. این ماده در افزایش چربی شیر و تداوم شیردهی تأثیر مثبت دارد. اماً قابل توجه است مواد قابل هضم آن کمتر از کنجاله سویا است.

کنجاله ببه داله در افزایش چربی شیر و
تدام شیردهی تأثیر مثبت دارد

۵ - ملاس چندر قند: ماده‌ای ارزی ز است که از مازاد کارخانه‌های قند بدست می‌آید. ملاس از نظر ارزی و مواد قندی، غنی بوده (۶۵-۵۰ درصد). باعث خوش خوراکی و چسبندگی دانه‌های ریز و پودری (مثل ویتامین‌ها) در کسانتره می‌شود، در تولید کسانتره پلت نقش مؤثری دارد. این ماده دارای حدود ۱۰ درصد کلسیم و ۱۰ درصد فسفر است.

ملاس از نظر ارزی و مواد قندی، غنی بوده و باعث خوش خوراکی و چسبندگی دانه‌های ریز و پودری (مثل ویتامین‌ها) در کسانتره می‌شود.

نمایی از ملاس
کسانتره

۶ - تفاله چندر قند: غذایی حجیم (با فیر زیاد)، خوش خوراک و ارزان است. دارای مواد قندی زیاد بوده و حدود ۹/۶ درصد پروتئین و ۱۰ درصد چربی می‌باشد. از نظر «کلسیم» غنی و از لحاظ «فسفر» ضعیف است.

تفاله چندر قند غذایی حجیم (با فیر زیاد)
و خوش خوراک و ارزان است.

۷- اوره: اوره به عنوان جانشین پروتئین، یکی از مواد ازته ساده و ارزان قیمت می باشد که در سیستم گوارشی گاو تبدیل به پروتئین می شود. کارشناسان معتقدند، اوره وقتی مؤثر است که مواد نشاسته ای (غلات) و مواد فنده به مقدار کافی، در جیره وجود داشته باشد، و گرنه موجب مسمومیت آمونیاکی می شود. مقدار اوره در کنسانتره معمولاً کمتر از ۰/۸ درصد می باشد.

نمایندگی
برخی از
برخی از
برخی از

اوره به عنوان جانشین پروتئین، یکی از مواد ازته ساده و ارزان قیمت می باشد که در سیستم گوارشی گاو تبدیل به پروتئین می شود

۱۴

جو ، کنجاله تخم پنبه ، سویا ، سبوس گندم ،
تفاله چغندر قند ، ملاس ، ضایعات کشاورزی ،
اوره ، مکمل گلیم ، فسفر ، نمک و ویتامین های
ضروری مواد سازنده کنسانتره می باشند.

مزایای استفاده از کنسانتره در تغذیه دام

- ۱ - کنسانتره با آگاهی از مقدار احتیاجات دام و میزان مواد مغذی موجود در آن تهیه می گردد.
- ۲ - کنسانتره به مقدار کافی انرژی و پروتئین مورد نیاز دام را تأمین می کند.
- ۳ - کنسانتره، خوش خوراک و دارای قابلیت هضم بسیار زیاد می باشد.
- ۴ - کنسانتره دارای کلیه عناصر معدنی و ویتامین های مورد احتیاج دام به میزان لازم است.
- ۵ - کنسانتره عاری از عناصر مضر و مواد سمی برای بدن دام می باشد.
- ۶ - هزینه تمام شده کنسانتره قابل برگشت است. و مصرف آن دارای توجیه اقتصادی است. به عبارت دیگر قیمت کنسانتره ای که در جبره غذایی دام قرار می گیرد، از قیمت مواد تولیدی دام کمتر بوده و سود کافی را برای دامدار تأمین می کند.
- ۷ - کنسانتره ای که مطابق اصول بهداشتی تهیه شده باشد، به سلامت دام و نیز طعم و بوی شیر و گوشت لطمه نمی زند.
- ۸ - کنسانتره با داشتن حجم کم (در مقایسه با علوفه) حاوی مواد مغذی بیشتری بوده، و نیازهای دام را تأمین می کند. و از طرفی انرژی لازم برای فعالیت نشخوار را کاهش می دهد و این به سود دامدار می باشد.

دانشگاه آزاد اسلامی
دانشکده کشاورزی

۱۰

اهمیت مصرف کنسانتره در افزایش تولید شیر

پس از زایمان، مقدار تولید شیر به تدریج اضافه می‌شود تا اینکه در هفته ششم تا هشتم به حد اکثر تولید خود می‌رسد. سپس به تدریج مقدار تولید کم می‌شود، تا زمانی که گاو را خشک کرده و برای زایمان بعدی آماده می‌کنند.

میزان تولید شیر در مدت ۳۰۵ روز شیرواری با نوع تغذیه رابطه مستقیم دارد.

بعنی تغذیه صحیح باعث بالارفتن تولید شیر شده و در طول دوره شیردهی، با افت کمتر تولید شیر مواجه خواهیم شد.

بنابراین مصرف کنسانتره در اوایل دوره شیردهی، از عوامل ضروری و مؤثر برای ازدیاد تولید شیر در طول دوره شیردهی است.

در این دوره باید ارزی، پروتئین و املاح کافی به دام برسد در غیر این صورت، دام از ارزی ذخیره‌ای بدن خود استفاده کرده و لاغر می‌شود. همچنین کاهش تولید شیر در طول شیردهی و کاهش باروری در دوره تلخی بعدی می‌گردد.

در دو ماه آخر آبستنی، به دلیل رشد جنین و فشار روی شکم، دام غذای کمتری مصرف می‌کند. پس از زایمان، رحم به حالت طبیعی خود برمی‌گردد و فیزان مصرف علوفه، به تدریج افزایش می‌یابد، ولی این مقدار، برای تولید شیر کافی نخواهد بود.

در نتیجه، باید حداقل ۵۵ درصد جیره غذایی گاو را «کسانتره پر شیر» تشکیل دهد تا علاوه بر رسیدن به اوج تولید، علیرغم انتهاهای کم حیوان، تأمین کننده نیازهای آن نیز باشد. لازم به ذکر است در ۲ هفته مانده به زایش، از دادن نمک به گاو باید پرهیز شود.

نمایندگی
تمدن اسلامی

۱۷

پس از زایمان باید حداقل ۵۵ درصد جیره غذایی گاو را «کسانتره پر شیر» تشکیل دهد تا علاوه بر رسیدن به اوج تولید، تأمین کننده نیازهای آن باشد.

تأثیر مصرف کنسانتره بر میزان رشد گوساله ها

پس از تولد گوساله، بسته به نظر دامدار که قصد داشته باشد «آن را پروراکند» و یا «گوساله ماده را برای جانشینی در گله نگهداری نماید»، میزان مصرف غذا بسیار مهم می باشد. چرا که میزان رشد روزانه گوساله های پروراگری رابطه مستقیم با میزان مصرف غذا دارد. همچنین در مورد گوساله های جایگزین که به عنوان تلیسه و در نهایت گاو شیری در گله باقی خواهند ماند، میزان مصرف غذا بسیار اهمیت دارد.

صرف کنسانتره در جیره گوساله ها، یک هفته بعد از تولد ضروری است (به این کنسانتره استاد تر می گویند که حاوی اتریزی و خصوصاً پروتئین زیادی است). فراموش نکنیم که در ساعات اولیه تولد باید حتماً آغوز یا ماک به گوساله خورانده شود. (در ۲۴ ساعت اولیه تولد باید، آغوز مادر گوساله، راهر ۴ ساعت یکبار به گوساله خوراند. البته در این زمان، حتی باید مراقب اسهال گوساله بود، زیرا بسیار خطرناک و کشنده است).

برای افزایش
وزن گوساله
کنسانتره
استفاده کنید

۱۸

زمانی که گوساله بتواند روزانه حدوداً یک کیلو گرم کنسانتره بخورد، می‌توان آن را ز شیر گرفت. البته این زمان باید کمتر از ۴۵-۶۰ روز گذشته از گوساله باشد. لازم به توضیح است استارتر باید حاوی ۲۲ درصد پروتئین و ۲/۵ مگاکالری بر کیلو گرم، انرژی متابولیسمی باشد.

صرف کنسانتره دامی در واحدهای پروراگندی باعث افزایش وزن زیاد گوساله می‌شود. (البته به نزد دام، نوع کنسانتره و مدیریت تغذیه دام بستگی دارد)

امروزه در عمل ثابت شده که در پروراگندی دام «با استفاده از مواد کنسانتره»، سود بیشتری نسبت به «چرانیدن دام» عاید دامدار می‌شود.

چون در شیوه چرانیدن دام، حیوانات باید انرژی زیادی را برای یافتن غذا صرف نمایند،

امروزه با استفاده از مواد کنسانتره سود بیشتری نسبت به چرانیدن دام دارید

۱۹

اهمیت مصرف کنسانتره در گوسفندان برواری

معمولًا در گله، به منظور بالا بردن توانایی جفت گیری قوچ و چند قلو زایی میش، سه هفته قبل از قوچ اندازی، از کنسانتره دامی استفاده می شود. این عمل که آن را فلاش کردن (فلاشینگ) می نامند.

در این حالت معمولًا روزانه ۱۰۰ تا ۲۰۰ گرم کنسانتره در اختیار دام قرار می دهند و سپس قوچ اندازی انجام می شود. بعد از مرحله قوچ اندازی، در دوران اولیه آبستنی، مصرف کنسانتره کاهش می یابد و مجددًا در ۶ هفته قبل از زایمان، تغذیه با کنسانتره آغاز می گردد.

باید یادآور شد که ۶۰ درصد رشد جنین در همین ۶ هفته صورت می گیرد و چون «وزن بره»، در زمان تولد با «رشد بره»، بعد از تولد رابطه مستقیم دارد، بنابراین، مصرف کنسانتره، اقتصادی ترین روش تولید است.

در صورت نبودن بیماری در گله، مصرف کنسانتره و تغذیه صحیح در هفته های آخر آبستنی موجب:

• افزایش وزن جنین؛

• تضمین رشد مناسب بعد از تولد؛

• بالارفتن قابلیت دفاع در مقابل بیماری ها؛

• و ازدیاد شیر در میش ها می شود.

بعد از زایمان ۷۰-۵۰ درصد جیره میش را کنسانتره تشکیل می دهد که این میزان بسیگی به تعداد بره های متولد شده دارد.

البته در یک قلوزاها، تغذیه، با کمتر از ۵۰ درصد کنسانتره را برای مدت ۶ هفته بعد از زایمان می توان ادامه داد.

بره های پرورشی، بعد از دوره شیرخواری با جیره های حاوی ۹۰ تا ۱۰۰ درصد کنسانتره تغذیه می شوند تا به وزن مناسب گشتزار برسند.

(البته استفاده از یونجه چاپر شده در کنسانتره، سودمند می باشد)

تجربه ثابت کرده است که مصرف کنسانتره در گوسفندداری ها سبب افزایش وزن روزانه به میزان ۲۰۰ تا ۲۲۰ گرم گردیده است.

معمولاً در بیاری از مواد اولیه کنسانتره که در بازار آزاد عرضه می شود، تقلب هایی صورت می گیرد و یک دامدار قادر نیست کیفیت آن را دقیقاً کنترل نماید.

خوراک های کنسانتره که توسط کارخانجات خوراک دام طرف قرارداد «شرکت سهامی تهیه، تولید و توزیع علوفه، تولید می شود، بطور مستمر و مداوم توسط کارشناسان، نمونه برداری شده و به آزمایشگاه معتبر ارسال گشته و کیفیت آن کنترل می شود.

نکات مهم در مصرف کنسانتره

۱- مصرف کنسانتره در جیره های بیشنهادی، باید به تدریج جایگزین خوراک قبلی حیوان گردد (حداقل ۳-۱۰ روز). ممکن است در ابتدای مصرف کنسانتره، از میزان تولید، اندکی کاسته شود و یا وزن روزانه دام، افزایش باید (که امری طبیعی است).

در صورت تداوم مصرف خوراک جدید، دستگاه گوارش دام عادت کرده و این مسئله بر طرف می گردد.

۲- باید توجه شود که گوسفندان نسبت به تغییر رژیم غذایی بسیار حساس هستند. پس در مواقعی که تغییر جیره ضروری است، لازم است قبل از اکسن آنتروتوکسمی به حیوان تزریق شود.

۳- بطور کلی در برداشتی (بخصوص در گوساله های پروری) برای افزایش وزن روزانه یک کیلو گرم:

- مصرف کنسانتره به میزان $2/5$ کیلو گرم

- و علوفه خشیی به میزان $2/8$ کیلو گرم، توصیه می شود.

البته برای افزایش وزن بیشتر، می توان نسبت کنسانتره به علوفه را تا 40 به 60 افزایش داد (گرچه در این حالت، دامدار باید مراقب اسیدوز و نفخ دام باشد).

نمایی از
علوفه خشیی
و کنسانتره

۴- بطور کلی، چون مصرف کنسانتره دامی برای تولید شیر بسیار مناسب است، با توجه به کیفیت علوفه دام، ابرای تولید هر ۲/۵ کیلو گرم شیر، بطور متوسط روزانه «حدود یک کیلو گرم کنسانتره» در نظر گرفته می‌شود.

۵- هر ۲/۳ کیلو سیلوی ذرت علوفه ای، تقریباً برابر با «یک کیلو علوفه خشک» می‌باشد و ارزش غذایی ۳/۳ کیلو علوفه تر، تقریباً برابر با «یک کیلو علوفه خشک» است بنابراین بیشتر می‌شود در صورتی که ذرت سیلو شده وجود ندارد، به جای هر سه کیلو سیلوی ذرت علوفه ای، یک کیلو به میزان «علوفه خشک جیره» افزوده شود.

۶- مصرف بیش از اندازه مواد کنسانتره‌ای به تنها یکی، ممکن است به سلامتی دام‌ها صدمه بزند، بنابراین سعی کنید همیشه کنسانتره را به همراه علوفه خشکی و کاه به دام بدهید.

أنواع كنائسنا

۱- مش (آردی): کسانتره هایی است که بصورت آردی و با دانه بندی ریز در اختیار دامداران می باشد.

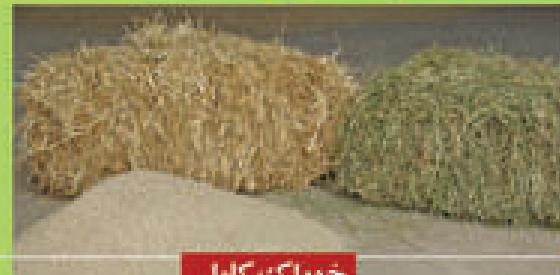
۲- بلت: کتابت‌هایی است که بصورت فشنگی درآمده است.

۳- خوراک کامل : خوراکی است که در آن کسانتره و علوفه (چاپر شده در اندازه مناسب)، در دستگاه بصورت مکعب (Cube) درآمده و مورد استفاده دام فراز می‌گیرد که بهترین نوع خوراک مصرفی می‌باشد.

1

(سازمان)

مزایای کنسانتره پلت:

- ۱ - افزایش خوش خوراکی.
- ۲ - تسهیل در نگهداری خوراک.
- ۳ - کاهش ضایعات و ریخت و پاش خوراک در ابزار و آخور.
- ۴ - جلوگیری از دفعکش شدن (ناهنجان شدن) خوراک در حین حمل و نقل و خوراک دهی.
- ۵ - کاهش بار میکروبی خوراک.
- ۶ - سلب اختیار دام در انتخاب ذرات خوراک.
- ۷ - کاهش زمان مصرف خوراک و در نتیجه کاهش انرژی مصرفی برای خوردن غذا.
- ۸ - کاهش برخی عوامل ضد تغذیه ای ناشی از حرارت و بخار.
- ۹ - افزایش قابلیت هضم خوراک.
- ۱۰ - کاهش رطوبت این نوع کنسانتره در مقایسه با مش (آردی) و ...

میزان کنسانتره و کل خوراک مورد نیاز دام

مقدار خوراک مصرفی دام، بستگی به میزان تولید شیر، افزایش یا کاهش وزن، نگهداری، آبستنی، درصد چربی شیر و ... دارد.

مقدار خوراک مصرفی برای گاوهای با تولید متوسط، معادل حدود ۳ درصد وزن بدن آنها می‌باشد، که البته با افزایش و کاهش شیر و در نظر گرفتن شرایط آبستنی و وزن گاو، افزایش یا کاهش می‌یابد.

در تولیدهای متوسط ، می توان نسبت کنسانتره به علوفه را ۵۰/۵ به ۵۰ در نظر گرفت. اما در تولیدهای زیاد، می توان این نسبت را تا ۶۰/۶۰ درصد کنسانتره به ۴۰/۴۰ درصد علوفه رساند.

هر چند در چنین دام هایی با حجم مصرفي زیاد، حتماً باید حداقل از ۱۵/۰ درصد بافر (نظیر جوش شیرین) در کنسانتره استفاده شود.

همچنین توصیه می شود کل خوراک مورد نیاز دام ، به صورت مخلوط با یکدیگر (Total mix Ration) به دام داده شود. یعنی کنسانتره و علوفه را خوب با هم مخلوط کرده و در وعده های خوراک دهی، در اختیار دام قرارداد. در مورد گاو های شیری، باید آنقدر خوراک در آخر ریخته شود که در وعده خوراک دهی بعدی بیش از ۱۰ درصد خوراک قبلی در آخر نمانده باشد. حداقل ۳ وعده خوراک دهی در روز، بسیار مناسب است.

